

Fáy Miklós

Hasak, falak, hasfalak

MŰBÍRÁLAT - ZENE - LXIV. évfolyam, 32. szám, 2020. augusztus 7.

(Richard Strauss: Elektra – a Salzburgi Ünnepi Játékok előadása az Arte internetes oldalán)

A rendezés szemnek kellemes, okos is, de nem *Elektra*-megváltás. Ami igazán hat, az a vége, ahogy a falra vetített vérfoltokon megjelennek a legyek, óriási legyek, és csak gyűlnek, gyűlnek, amíg a rajzásukkal be nem feketítik a háttérét. Azt ne higgye valaki, hogy a bűnhődés eltörli a bűnt. A rendezés helyett a legkellemesebb meglepetés az árokban vezénylő Franz Welser-Möst, akiről már sokszor mondtuk és olvastuk, hogy a két lábon járó unalom, de ennek a halvérőségnek most a jó oldalait látjuk: a mozdulatok pontosak, tiszták, egyértelműek, a zenekari játék ennek megfelelő, az énekeseknek meg van elég bajuk, legalább most azzal nem kell foglalkozniuk, hogy hol is tartanak.